

де малко сѣ са трудили. Изъ тыа препирки са роди раздоръ, а изъ раздоръ-атъ раздѣленіе на ереси. Но и само-то това препиранье остана суетно; защо то е и пакъ сила-та на истиня-тѣ повѣдѣ одръжала, и скоро сако столѣтіе новы повѣди торжествовала. Пропадна въ море-то на заборавность-тѣ сичко-то суетвѣріе челоувѣческо; но слово-то Божіе, таа истина на животъ-атъ ще да остане и ще да трае до вѣка.

Още и днешный день са бори свѣтъ-атъ на наукя-тѣ Христовѣ съ мрачня-тѣ глупость; бори са неповѣдима-та истина съ заблужденіе-то и хитро-сплетено-то хитруванье на страсти-те, защо и днешны-атъ день мрази на свѣтлость-тѣ она, кой-тъ прави зло, да го нѣкаквѣ казнь непостигне.

Кога бы превлагій Спаситель нашъ въ днешно-то время въ своѣ-тѣ божественнѣ плоть на земнѣ-тѣ слезналъ, кога бы Той, живъ примѣръ на най-савръшеннѣ-тѣ добродѣтель на сърдечно-то смиреніе, и чистъ отъ сѣкаккы плотски суеты, за кой-то ныл като за найголѣмо благо чезнеме; кога бы, кажъ, Той днесъ по земнѣ-тѣ ходилъ, цю мыслите, колко бы са отъ сегашны-те Христїани угледали на Него? Колко ли бы отъ тѣхъ тѣгнали по Него? Колко бы са цареви и кралѣви, и то христїански цареви и кралѣви, кои-то посѣщаватъ Христовы-атъ храмъ, отрекли отъ слава-тѣ, кой-то придобиватъ като вокватъ и осколватъ чужди-те земли, а на противъ са сърдечно денонощно грижили за благосостояніе-то на подчинени те имъ народи? Колко бы са отъ онымъ, кои-то проповѣдуватъ наукя-тѣ Христовѣ, оставили отъ корыстольвїе-то, суеты-те, и слай-